

γον ἤθελε τὸ Μονοπώλιον τοῦ Καπνοῦ, διότι δι' αὐτοῦ θὰ κατώρθωνε νὰ ἐλαττώσῃ ἀμέσους φόρους ἐπιβαρύνοντας τὰς τάξεις τῶν πτωχῶν καὶ διὰ τοῦ ἐμμέσου αὐτοῦ φόρου νὰ αὐξήσῃ σημαντικὰ τὸν προϋπολογισμόν τῶν ἐσόδων.

Ἀλλὰ τὸ νομοσχέδιον αὐτὸ τοῦ μεγάλου Βίσμαρκ ἔλαβε μόνον 43 ψήφους ὑπὲρ καὶ 276 κατὰ. Τοιαύτην πλειοψηφίαν ἐναντίον του οὔτε νομοσχέδιον Δεληγιάννης ἠδύνατό ποτε νὰ τύχῃ ἐν ἑλληνικῇ Βουλῇ.

Ὁ κ. Φωτῆλας ἢ ὁ κ. Βαλσαμάκης, ἐὰν ὑποτεθῶσιν ὅτι δὲν ἀνέγνωσαν μίαν ἐβδομάδα ἐφημερίδας, θὰ εἶχον ὡς βεβαίαν τὴν παραίτησιν τοῦ Βίσμαρκ, ἀφοῦ οἱ ἡμέτεροι ὑπουργικοὶ κάλαμοι κλονίζονται καὶ θραύονται καὶ ὅταν τυγχάνωσι πλειοψηφίας ἄλλ' ἀσθενοῦς, μόνον τεσσάρων ἢ πέντε Παππαγεωργίων ἢ Κοτταρῆδων. Ἀλλὰ ὁ Βίσμαρκ τὸ μόνον τὸ ὅποιον ἔκαμε ἦτο νὰ ἀποχωρήσῃ ὅχι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ τῆς Βουλῆς, ὅταν ἄρχησε νὰ ὁμιλῇ ὁ ἀντιπαθητικώτερος διὰ τὸν Βίσμαρκ Βουλευτὴς Ρίχτερ, ὅστις βεβαίως θὰ εἶναι ὁ Δεληγιάννης τοῦ γερμανικοῦ κοινοβουλίου. Εἶναι πλέον γνωστὸν εἰς ὅλον τὸ Βερολίνον ὅτι ἅμα σηκώνεται νὰ μιλήσῃ ὁ Ρίχτερ, ὁ Βίσμαρκ παίρνει τὸ καπέλλο του καὶ φεύγει. Ὁ βουλευτὴς αὐτὸς ἔχει ὑπὸ τὴν διάθεσίν του τὸν μεγαλύτερον ἄνδρα τῆς Εὐρώπης νὰ μένῃ ἢ νὰ φεύγῃ κατὰ τὴν ὁρεξίν του. Ἐκάστην δὲ φορὰν καθ' ἣν ἐπαναλαμβάνεται τὸ παίγνιόν αὐτό, ὅλη ἡ Βουλὴ διαχέεται εἰς ἀπλετον ἰλαρότητα.

Ὁ Ρίχτερ εἶπεν : «Φαίνεται ὅτι ὅσον πάγει ἀποβαίνει δυσκολώτερον εἰς τὸν Ἀρχιγραμματέα νὰ κυβερνήσῃ κοινοβουλευτικῶς.» Ἀλλὰ ὁ Βίσμαρκ δὲν ἐζήτησε ν' ἀποκρύψῃ τὸ τοιοῦτο· τοῦναντίον ἔφερε καὶ ἄλλα παραδείγματα· ὅτι καὶ εἰς τὸν ἔντιμον συνάδελφόν του Γλάδστωνα κατῆντησεν ἐπίσης δύσκολον νὰ κυβερνᾷ κοινοβουλευτικῶς. Κοινοβουλευτικῶς κυβερνᾷ σημαίνει ὑπάρχειν δύο καὶ μόνας μερίδας. Ἀλλ' ὅταν αὗται πλεονάσουν; Ὅταν γίνουν τρεῖς; Ὅταν γίνουν τέσσαρες; Καὶ ὁ Γλάδστων δὲν ἀντιμετωπίζει μόνον τὴν μεγάλην μερίδα τῶν Τόρεων· ἀλλ' ὀφείλει νὰ λογαριάζῃ καὶ τὸ κόμμα τῶν καθολικῶν Ἰρλανδῶν. Καὶ ἰδοὺ διατί αἱ κοινοβουλευτικαὶ δυσχερεῖαι εἰς τὸ πρότυπον ἐκεῖνο συνταγματικὸν κράτος μετατρέπονται εἰς ποροβολισμούς, εἰς δολοφονίας, εἰς διαμελισμούς πακτωτῶν. Ἐφερεν ὡς παράδειγμα καὶ τὴν Αὐστροίαν ἣτις ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ τῆς ἰδέας τοῦ νὰ κυβερνᾷ μὲ τοὺς Γερμανοὺς, στραφεῖσα εἰς ἄλλα στοιχεῖα. Διατί τοῦτο; Διότι οἱ Γερμανοὶ, ὁ περιούσιος λαὸς τῆς αὐτοκρατορίας ἐκεῖνης, περιέπεσαν εἰς κοινοβουλευτικούς σπαραγμούς.

Οὐχ ἦσσαν ὁ πρίγκιψ, ὁ ὅσον σιδηροῦς, τόσον ἀφ' ἐτέρου καὶ ἐλαστικός, ὁ ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν περιβολὴν του κρύπτων τὸν εὐμαλακώτερον διπλωμάτην : «Δὲν εἶμαι δᾷ, εἶπε, καὶ τόσον ἀνοικονόμητος· διότι ἄλλως δὲν θὰ ἐκυβέρνηον εἴκοσι ὅλα ἔτη κοινοβουλευτικῶς ὡς ὑπουργός. Μήπως πρώτην φορὰν ἀπεκρούσθησαν προτάσεις μου; Ἐρεῖπια ὀλόκληρα δυνατόν νὰ σχηματισθῶσιν ἀπὸ τοιαύτας· ἂ! ἂν ἦσαν ὅλοι Ρίχτερ, ἂν τὸ γερμανικὸν κοινοβούλιον ἀπετελεῖτο ὅλον ἀπὸ Δεληγιάννηδες, βεβαίως δὲν θὰ κατώρθωνε νὰ μείνῃ εἴκοσι ἔτη ὑπουργός· ἀλλ' αὐτὸ δὲν θὰ τὸ κατώρθωνε κἀνένας ἄνθρωπος.»

Ὁ Βίσμαρκ δὲν χάνεται εἰς τὴν ἀρίθμησιν τῶν κυάμων, ὅπως χάνονται οἱ πλείστοι τῶν πολιτικῶν μας, θέλοντες καὶ μή. Θὰ ἦτο γελοῖον χάριν τῶν γελοίων συν-

ταγματικῶν τύπων ν' ἀπεχώρει τῶν πραγμάτων ὁ δημιουργὸς τῆς Γερμανίας πρὶν ἢ λάβῃ πέρας ἡ δημιουργία, πρὶν ἢ συμπληρώσῃ τὸ οἰκονομικὸν σύστημα, ἐφ' οὗ τὸ στρατιωτικόν, ἐφ' οὗ τὸ πολιτικὸν στηρίζεται. Τοὺς εἶπε καθαρά : «Δὲν λαμβάνω τὴν ἰδικήν σας πλειοψηφίαν ὑπ' ὄψιν· λαμβάνω τὴν πλειοψηφίαν τοῦ ἔθνους· καὶ τὸ ἔθνος εἶναι ὑπὲρ ἐμοῦ. Ἐὰν δὲν ἦτο ὑπὲρ ἐμοῦ, πρὸ πολ-
λου θὰ μ' ἐσκουπίζεν ἡ κἀταιγίς. Ἐχω συμπαθείας παντοῦ. Ἀπολαμβάνω τοὺς ἐπαίνους καὶ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν μου. Μοὶ ἀποδίδουν τάσεις ἀπολυταρχικὰς· ἀλλ' ἂν ἀπολυταρχία καὶ φιλοπατρία ταυτίζονται, ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐκλέξω μεταξὺ πλειοψηφίας καὶ πατρίδος, δὲν θὰ ἐδίσταζον διόλου νὰ ἐκλέξω».

Εἶχεν ὀρκισθῇ τότε, ὅταν ὁ σοσιαλιστὴς Νόβιλιγκ ἐκένωσε τὸ πιστόλιόν του κατὰ τοῦ γηραιοῦ αὐτοκράτορος νὰ μὴν τὸν ἐγκαταλείψῃ ποτέ. Αὐτὸν τὸν ὄρκον ἐνθυμήθη ὁ Βίσμαρκ καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει καὶ δι' αὐτοῦ ἐδικαιολόγησε κατὰ τὸ φαινόμενον τὴν μὴ παραίτησίν του : «Ὅ,τι μὲ κρατεῖ ἐδῶ εἶναι ὁ ὄρκος μου· ὀρκισθὴν εἰς τὸ αἷμα καὶ τὴν ζωὴν τοῦ γηραιοῦ κυρίου μου· τοῦ γηραιοῦ βασιλέως μου, δι' ὃν ὑπάρχω καὶ ζῶ.»

Τίς Ἑλλήν πολιτευτὴς δύναται νὰ πῇ τὰ αὐτὰ διὰ τὸν βασιλέα του χωρὶς νὰ κινήσῃ γενικὸν γέλωτα;

ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΑΣΑ

Παρά τὴν πλατεῖαν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

ΝΕΟΣΥΣΤΑΤΟΝ.—Ἐν Λαμπροτάτῳ μεγάρῳ.—Πολυτέλεια πρωτευουσιάνικη.—Διὰ ξένους ὅχι καλλίτερον.—Κυρίως διὰ ταξείδια υγείας καὶ διασκεδάσεως.—Ψά-
ρια πάντοτε τῆς ὥρας.—Ἀστακοί, θαλασσινὰ, τὰ περί-
φημα θαλασσινὰ τῆς Χαλκίδος.—Καθαριότης καὶ ἀνά-
παυσις εἰς τὰ δωμάτια ἀξία Μπέτλδων.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΝΕΡΟ

δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἐκ τῆς Δίρφος. Ἀπεδείχθη ὅτι ζωντανεύει καὶ τὰς πλέον μαραμμένους παρειάς.—Ἐκ τοῦ νεροῦ αὐτοῦ βλαστάνουν ρόδα υγείας.

Οἱ εἰς Χαλκίδα μεταβαίνοντες κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Φάσα.

ΖΕΣΤΑΙΣ

ΜΕΓΑΛΗΝ ΣΥΛΛΟΓΗΝ

ΑΛΠΑΚΑΔΩΝ ΚΑΙ ΛΙΝΩΝ

ἔφερε τὸ Μέγα Ἐμποροραπτικὸν Κατάστημα
ΦΕΡΕΤΟΠΟΥΛΟΥ καὶ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

(ἐπέναντι τῆς Πιστωτικῆς, Ὁδὸς Σταθίου).